

gen, for en regering, der kan komme igennem med lovgivning ved at give et tilsagn om, at det skal vi nok sørge for – det er da meget fint set fra regeringens side.

Det, der bare undrer mig, er, at der er et flertal af folketingsmedlemmer, der lader sig nøje med en så tynd hensigtserklæring. Det tror jeg ikke ministeren havde gjort, hvis han var folketingsmedlem. Det håber jeg da i hvert fald ikke. Så ville man da have forlangt at se konkrete planer for, hvordan et givet problem skal løses.

Men man må altså sige, at der er et flertal i det her Folketing: Socialdemokratiets medlemmer, Det Radikale Venstres medlemmer, Det Konservative Folkepartis medlemmer og CD's medlemmer, som lader sig nøje med at få at vide, at det problem skal vi nok løse. Vi ved intet om, hvordan det bliver løst. Vi har ingen sikkerhed for at se løsningsmodellen i Folketinget. Det klarer regeringen internt. Det er en meget, meget stor tillid, som regeringen måtte ønske sig at nyde noget tiere, er jeg sikker på.

Så er der spørgsmål om offentliggørelse. Der har hr. Keld Albrechtsen i virkeligheden slet ikke forstået, hvor alvorlig sagen er. Han har nemlig ikke opdaget det sidste svar, der er kommet, eller rettere sagt betækningsbidraget. Nu er der et flertal af partier inklusive regeringspartierne, der siger, at der kun må ske offentliggørelse af fysiske og juridiske personer, hvis der har været påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, accepterede bødeforlæg eller der er modtaget en dom.

Det er en meget, meget voldsom indskrænkning af mulighederne for at offentliggøre kontrolresultater. Det er en massiv svækkelse af forbrugernes informationsniveau, og jeg har ikke hørt nogen fra regeringspartierne, fra Socialdemokratiet og fra Det Radikale Venstre forsvare denne massive indskrænkning af forbrugernes informationsniveau.

Jeg synes i det hele taget, det er karakteristisk, at en del af de partier, der stemmer dette igennem, ikke engang finder det ulejligheden værd under en andenbehandling at forsvare, hvorfor de holder fast i tingene og argumenterer mod ændringsforslagene. Det er da en underlig despekt for den parlamentariske proces, at to partier, der bakker den her lov op, ikke engang gider argumentere fra Folketingets talerstol for, hvorfor de gør det.

Så skal jeg endelig sige, at jeg synes ikke, der er kommet noget særlig tilfredsstillende svar

om gebyrerne, som der er blevet spurgt om. Kan man forstå det på den måde, at det betækningsbidrag, der ligger fra et flertal, med sikkerhed betyder, at den fritagelse for kontrolgebyr, som små og mellemstore virksomheder hidtil har haft, vil fortsætte, eller er det bare et udtryk for en intention hos regeringen?

Så skal jeg af hensyn til de spørgsmål, som ikke bliver afklaret her, bede om, at forslaget kommer tilbage i udvalget til fornyet behandling.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg bliver nødt til at gøre det helt klart for hr. Jørn Jespersen, at det ikke er korrekt, når det bliver udlagt sådan, at det her er en massiv forringelse i forhold til forbrugerne med offentliggørelse af kontrolresultaterne.

Det kommer selvfølgelig an på, hvilken indgangsvinkel man har til det, men det, jeg har været optaget af, har været at offentliggøre de steder, hvor der er grund til det, hvor det er sådan, at forbrugerne har krav på at få at vide, at her er der nogen, som springer over, hvor gærden er lavest, men også af hensyn til de virksomheder, som opfører sig ordentligt og gedigent. De er jo i en unfair konkurrence med dem, som springer over, hvor gærden er lavest.

Med hensyn til nogle af de eksempler, jeg har set, bl.a. på restauranter, som der har været talt så meget om, er mit svar: Hvorfor er de ikke blevet lukket i stedet for? Det synes jeg måske var betydelig bedre forbrugerinformation.

Det kan jo ikke være sådan, at forbrugerne skal være afhængige af at have det sidste nummer af Politiken, hvor man offentliggjorde nogle ting, med i baglommen, når man skal ud og spise på en restaurant. Indgangsvinklen må selvfølgelig være, at tingene er i orden. Vi bruger de muligheder, vi har i form af påbud, måske fratagelse af autorisationer, lukning osv., hvis det er grove tilfælde. Det er det, hele linjen har balanceret på, fra jeg fik skabt lovmæssig mulighed for at offentliggøre kontrolresultater. Glem ikke det. Det var denne regering, som skabte den lovmæssige hjemmel til det. Derfor har vi nu ført en linje, som hedder: Når der foregår et eller andet, som kræver en restriktion, fjernelse af varer, accept af bøder osv. ...

Så det er ikke korrekt, at det her vil være en voldsom forringelse. Tværtimod. Det er også forbrugerpolitik.